

Doney Gal

Greenhorns

1. Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám,
stádo mu zbloudilo bůhvíkam.

R: Ať sníh či déšť padá tmou,
já a můj Doney Gal nesmíme snít,
stále dál cestou zlou
já a můj Doney Gal musíme jít.

2. V zádech už máme snad tisíce mil,
stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.

R:

3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem, a ne můj Doney Gal.

R: